



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Credobanka d.d. Split u stečaju	
Datum i vrijeme prijema	Broj
31.05.17. 14 ³⁰	1366

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu Dubravki Kuveždić u pravnoj stvari tužitelja JEZGRA d.o.o. "u stečaju" Cerić, Kralja Tomislava 48, OIB 55303512502 i MILENKA TURUDIĆA iz Vinkovaca, Pavleka Miškine 1, OIB 84879294943, oboje zastupani po punomoćniku Antunu Babić, odvjetniku u Odvjetničkom društvu BABIĆ&BABIĆ j.t.d. Vinkovci protiv tuženika Credo banka d.d. "u stečaju" Split, Zrinsko-Frankopanska 58, OIB 94141384086, koje zastupa stečajna upraviteljica Ankica Čenić, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane u nazočnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti tuženika dana 9. svibnja 2017. i objavljene presude u odsutnosti stranaka dana 31. svibnja 2017.,

presudio je

1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012. godine na nekretninama:

- kč.br. 3679-kuća broj 19 i dvor u Ulici A. Augustinčića ukupne površine 204 m2 upisane u zk. ul. br. 1119 k.o. Vukovar
- kč.br. 833/2-vikendica i voćnjak za gradom površine 1496 m2 upisane u zk.ul. br. 1700 k.o. Šarengrad

određene na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 4. svibnja 2010. koji je solemniziran po javnom bilježniku u Vinkovcima Mirodaru Kovač dana 7. svibnja 2010. pod brojem OV-6989/10 za zatezne kamate na iznos od 856.146,14 kn (osamstopedesetšestisućastotchetdesetšestkunaičetnaestlipa) za razdoblje od 31. ožujka 2012. do 23. srpnja 2012., te ovrha određena na temelju Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama zaključenog 21. ožujka 2011. koji je solemnizirana po javnom bilježniku u Vinkovcima Mirodaru Kovač dana 1. srpnja 2011. pod brojem OV-9051/11 za iznos od 20.711.811,88 kn (dvadesetmilijuna sedamstojedanaeststisućaosamstojedanaestkunaiosamdesetosamlipa) zajedno sa pripadajućim kamatama od 1. siječnja 2012. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo

tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, kao i iznos od 345.422,96 kn (tristočetredesetpet tisućačetiristodvadesetdvijekuneidevedesetšestlipa).

2. Preostali dio tužbenog zahtjeva za proglašenjem nedopuštene ovrhe određene rješenjem Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012. odbija se kao neosnovan.

3. Tuženik je dužan tužiteljima nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 352.800,00 kn (tristopedesetdvjetisućeosamstokuna) i to tužitelju JEZGRA d.o.o. u stečaju iznos od 176.400,00 kn (stosedamdesetšesttisućačetiristotinekuna), a tužitelju Milenku Turudić iznos od 176.400,00 kn (stosedamdesetšesttisućačetiristotinekuna), u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelji tužbom i tijekom postupka tvrde da su rješenjem Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12 upućeni u roku od 15 dana podnijeti tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a koju je donio Općinski sud u Vukovaru rješenjem broj Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012. godine. Tužitelji navode da tuženik istima nije plasirao sredstva u iznosu od 13.828.032,51 kn za koji iznos su tužitelji u svrhu osiguranja sredstava potpisali Sporazum pod brojem OV-6989/10 od 10. svibnja 2010., kao i da tuženik nije plasirao sredstva u iznosu od 21.057.238,84 kn za koji su tužitelji u svrhu osiguranja novčanih sredstava potpisali Sporazum pod brojem OV-9051/2011 od 21. ožujka 2011. Tužitelji također navode da je javni bilježnik na Sporazume o osiguranju stavio klauzulu ovršnosti, a da nisu ispunjeni uvjeti za ovršnost te da tuženik nije dostavio potrebne podatke o dospelosti tražbina te izjavu Banke o otkazu Ugovora. Tužitelj je predložio donošenje presude kojom se proglašava ovrha broj Ovr-1007/12 koja se vodi pred Općinskim sudom u Vukovaru nedopuštenom.

Tužitelj je podneskom od 11. travnja 2017. godine predložio da sud donese presudu kojom se proglašava nedopuštenom ovrha na točno navedenim nekretninama tužitelja po točno navedenim Sporazumima i iznosima.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbenom zahtjevu u cijelosti. Navodi da Sporazumi radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama su ovršni javnobilježnički akti sukladno odredbi članka 54. Zakona o javnom bilježništvu i člancima 28. i 29. Ovršnog zakona. Navodi da su Sporazumi javne isprave s presumpcijom istinitosti u skladu s odredbom članka 230. ZPP-a. Uz Sporazum su priložene konto kartice koje vjerodostojno sadržajem i formom dokazuju postojanje dospjele tuženikove tražbine na način da je u njima jasno vidljiv broj partije kredita temeljem kojeg je Ugovor o dugoročnom kreditu su tužitelju plasirana određena novčana sredstva. tuženik navodi da Sporazumi sadržane jasne odredbe o obvezama založnih dužnika, ovdje tužitelja, kao i o ovršnoj snazi potpisanih Sporazuma te da su tužitelji na iste stavili i ovjerili svoje potpise. Protivi se tužbenom zahtjevu u cijelosti.

U cilju utvrđivanja činjenica radi donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva pročitani su: prijedlog za ovrhu radi naplate tražbina na nekretninama ovršenika zaprimljen kod Općinskog suda u Vukovaru 23. srpnja 2012., rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave Općinskog suda u Vukovaru br. Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012., žalba, ovdje tužitelja, od 18. listopada 2012., rješenje Općinskog suda u Vukovaru Ovr-1007/12 od 21. studenoga 2012., prijedlog za ovrhu radi naplate tražbina na nekretninama ovršenika upućen Općinskom sudu u Vinkovcima 29. lipnja 2012. i rješenje Općinskog suda u Vinkovcima br. Ovr-1540/12 od 25. srpnja 2012. godine, pročitani su nalaz i mišljenje financijsko-knjigovodstveno vještaka Ljubice Šokčević od 7. rujna 2015. sačinjen u predmetu ovoga suda br. P-335/14 i dopuna od 4. studenoga 2015., te iskaz vještaka na zapisniku od 19. studenoga 2015. u predmetu P-335/14. Pročitani su spis Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12.

Tijekom postupka između stranaka nije sporno:

- da je nad tuženikom Credo banka d.d. u stečaju rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-770/11 od 16. siječnja 2012. otvoren stečajni postupak
- da je nad prvo tužiteljem JEZGRA d.o.o. Cerić rješenjem ovoga suda St-411/12 od 27. veljače 2013. otvoren stečajni postupak
- da je između ovdje tuženika Credo banke d.d. Split i trgovačkog društava M.A. INŽENJERING d.o.o. Cerić kao korisnikom kredita te založnim dužnicima JEZGRA d.o.o. Cerić, Mirjane Turudić, Milenka Turudić i Roberta Turudić dana 4. svibnja 2010. zaključen Ugovor o okvirnom zaduženju br. 25/14/10 kojim se Banka obvezala odobravati korisniku novčana sredstva u iznosu od 11.800.000,00 kn u protuvrijednosti od 1.626.223,54 EUR u razdoblju od 10 godina
- da su Credo banka d.d. i M.A. INŽENJERING d.o.o. kao dužnik te založni dužnici JEZGRA d.o.o. Cerić, Mirjana Turudić, Milenko Turudić i Robert Turudić dana 4. svibnja 2010. zaključili Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava temeljem Ugovora o okvirnom zaduženju br. 25/14/10 te dozvolili da se na njihovim točno navedenim nekretninama upiše založno pravo Banke te da je ovaj Sporazum solemniziran po javnom bilježniku Mirodaru Kovač pod brojem OV-6989/2010 od 7. svibnja 2010. godine,
- da je između Credo banke d.d. Split i Milenka Turudić kao korisnika kredita te založnih dužnika Roberta Turudić, Davora Turudić, Stanislava Banovac, M.A. INŽENJERINGIN d.o.o., JEZGRA d.o.o. i Mirjane Turudić dana 15. ožujka 2011. zaključen Ugovor o okvirnom zaduženju br. 13/10/11 po kojem se Banka obvezuje odobravati korisniku novčana sredstva u iznosu od 19.000.000,00 kn u protuvrijednosti 2.570.782,44 kn u razdoblju od 2 godine od zaključenja Ugovora,
- da je između Credo banke d.d. Split i Milenka Turudić kao dužnika i založnih dužnika Roberta Turudić, Davora Turudić, Stanislava Banovac, M.A. INŽENJERINGIN d.o.o., JEZGRA d.o.o. i Mirjane Turudić zaključen Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama temeljem Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 kojim su tužitelji dozvolili da se na njihovim točno navedenim nekretninama upiše založno pravo u korist Banke, te da je ovaj Sporazum solemniziran po javnom bilježniku Mirodaru Kovač u Vinkovcima br. OV-9051/11 od 1. srpnja 2011.
- da je ovdje tuženik kao vjerovnik podnio prijedlog za ovrhu protiv ovdje tužitelja kao ovršenika kod Općinskog suda u Vukovaru radi naplate iznosa od 34.885.267,35 kn temeljem naprijed citiranih Sporazuma ovrhom na založenim nekretninama ovdje tužitelja

- da je Općinski sud u Vukovaru donio rješenje br. Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012.
- da su tužitelji pravovremeno na naprijed citirano rješenje izjavili žalbu te su rješenjem Općinskog suda u Vukovaru br. Ovr-1007/12 od 21. studenoga 2012. upućeni pokrenuti parnicu radi proglašenje ovrhe nedopuštenom, a koja je predmet ovog parničnog postupka.

Tijekom postupka između stranaka je sporno da li su osnovani prigovori tužitelja o nedopuštenosti ovrhe, jer Sporazumi radi osiguranja novčanih tražbina zasnivanjem založnog prava ovjereni kod javnog bilježnika br. OV-6989/2010 i OV-9051/2011 nemaju svojstvo ovršnosti, da ovdje tuženik nije dokazao da je tužiteljima temeljem ovih Sporazuma plasirao sredstva u iznosu od 13.828.032,51 kn, odnosno u iznosu od 21.057.234,84 kn, te da je tražbina ovdje tuženika osigurana založnim pravom na nekretninama tužitelja.

Uvidom u spis Općinskog suda u Vukovaru broj Ovr-1007/12 je vidljivo da se potraživanje, ovdje tuženika iz Ugovora o okvirnom zaduženju br. 25/14/10 odnosi na pojedinačne Ugovore o dugoročnom kreditu koji su zaključeni između tuženika i M. A. INŽENJERING d.o.o. Cerić i to broj:

- 8575000647 od 6. svibnja 2010. s rokom otplate 31. svibnja 2020.
- 8575000671 od 31. svibnja 2010. s rokom otplate 31. svibnja 2020.
- 8575000698 od 27. srpnja 2010. s rokom otplate 30. lipnja 2020.
- 8575000876 od 11. kolovoza 2010. s rokom otplate 31. kolovoza 2020.
- 8575001029 od 9. veljače 2011. s rokom otplate 28. veljače 2021.

Kako je na Sporazum radi osiguranja novčane tražbine solemniziran po javnom bilježniku pod brojem OV-6989/10 od 7. svibnja 2010. javni bilježnik stavio klauzulu ovršnosti od 1. siječnja 2012. (list 56 spisa u predmetu Ovr-1007/12), te imajući u vidu da je nad ovdje tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod brojem St-770/11 od 16. siječnja 2012. otvoren stečajni postupak, te da po članku 73. stav 1. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 133/12) nedospjele tražbine dospijevaju danom otvaranja stečajnog postupka, sud je utvrdio da su tražbine tuženika po naprijed citiranim Ugovorima o dugoročnim kreditima dospjele danom otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Stoga je prigovor tužitelja da Sporazum o osiguranju nema valjanu klauzulu ovršnosti neosnovan u cijelosti.

Iz spisa Općinskog suda u Vukovaru br. Ovr-1007/12 je vidljivo da je tražbina Credo banke d.d. u iznosu od 21.057.234,84 kn iz Ugovora o okvirnom zaduženju br. 13/10/11 se odnosi na potraživanje banke iz Ugovora o nenamjenskom kreditu br. 6180001212 zaključenim s Milenkom Turudić od 8. siječnja 2008. i Aneksa ovom Ugovoru broj 1-9 (list 155-170 spisa Ovr-1007/12) te da ugovoreni iznos iz posljednjeg Aneksa 9 od 31. svibnja 2011. dospijeva na naplatu 30. studenoga 2011.

Kako je potraživanje tužitelja iz Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 osigurano Sporazumom radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama 21. ožujka 2011. godine solemniziran po javnom bilježniku Mirodaru Kovač broj OV-9051/11 od 1. srpnja 2011., a koji je ovršan 1. siječnja 2012. te imajući u vidu da tražbina iz 9. Aneksa Ugovora br. 6180001212 dospijeva na naplatu 30. studenoga 2011., sud je prigovor tužitelja da Sporazum o osiguranju tražbine javnog bilježnika OV-9051/11 nema valjanu klauzulu ovršnosti ocijenio neosnovanim u cijelosti.

Rješenjem sa raspravnog zapisnika od 9. svibnja 2017. godine je usvojen prijedlog punomoćnika stranaka te se u ovoj pravnoj stvari na okolnosti visine i osnovanosti tužbenog zahtjeva radi proglašenja ovrhe nedopuštenom neće provoditi novo financijsko-knjigovodstveno vještačenje nego će se koristiti nalaz i mišljenje vještaka Ljubice Šokčević od 19. lipnja 2015. i dopuna od 19. listopada 2015. a koji je sačinjen u predmetu ovoga suda broj P-335/14.

Sud je nalaz i mišljenje vještaka Ljubice Šokčević od 19. lipnja 2015. i dopunu od 19. listopada 2015. ocijenio stručnim jer je vještak jasno i detaljno analizirao Ugovore o kreditu.

Iz nalaza vještaka od 19. lipnja 2015. je vidljivo da je Credo banka d.d. temeljem Ugovora s M. A. INŽENJERING d.o.o. o dugoročnim kreditima istome doznačila točno navedena sredstva i to:

- Ugovor broj 8575000647 iznos od 450.000,00 kn ili 61.975,84 EUR
- Ugovor broj 8575000671 iznos od 292.000,00 kn ili 40.203,11 EUR
- Ugovor broj 8575000698 iznos od 920.000,00 kn ili 126.939,89 EUR
- Ugovor broj 8575000833 iznos od 3.800.000,00 kn ili 524.775,12 EUR
- Ugovor broj 8575000876 iznos od 2.000.000,00 kn ili 277.137,51 EUR
- Ugovor broj 8575001029 iznos od 4.333.644,39 kn ili 584.827,91 EUR

odnosno ukupno 11.795.644,39 kn ili 1.615.856,38 EUR.

Imajući u vidu nalaz vještaka sud je utvrdio da je Banka korisniku kredita M.A. INŽENJERING d.o.o. doznačila sredstva po točno navedenim kreditima i u točno navedenim iznosima, te je prigovor tužitelja da sredstva nisu plasirana korisnicima kredita ocijenio neosnovanim.

Iz Ugovora o nenamjenskom kreditu broj 6180001212 od 3. siječnja 2008. zaključenim između Credo banke d.d. i Milenka Turudić, te Aneksima broj 1 do 9 (list 155-170 spisa u spisu Ovr-1007/12) i nalaza i mišljenja vještaka Ljubice Šokčević od 19. lipnja 2015. je vidljivo da je Banka Milenku Turudić odobravalala iznose kredita te je svakim slijedećim Aneksom zatvaran iznos iz prethodnog Aneksa koji su dospjeli, a nisu plaćeni. Po nalazu i mišljenju vještaka ukupni dug Milenka Turudić po kreditu broj 6180001212 iznosi 20.711.818,88 kn te kamata u iznosu od 345.422,96 kn odnosno sve ukupno 21.057.234,84 kn. Imajući u vidu naprijed citirano sud je prigovor tužitelja da sredstva nisu plasirana korisnicima kredita ocijenio neosnovanim.

Iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka od 19. lipnja 2015. je vidljivo da trgovačko društvo M.A. INŽENJERING d.o.o. Credo banci d.d. nije vratio glavnici u iznosu od 13.128.802,31 kn i kamate u iznosu od 699.224,20 kn što ukupno iznosi 13.828.032,51 kn (list 26 nalaza vještaka).

Iz dopune vještaka od 19. listopada 2015. (list 7 dopune) je vidljivo da je Credo banka d.d. obračunavala i pripisivala kamate glavnici duga te da je dug po glavnom kreditu uzevši u obzir tečajne razlike za EUR na dan 31. prosinca 2011. 12.272.661,17 kn. Kako tuženik potražuje od tužitelja na ime glavnice duga iznos od 13.128.808,31 kn, sud je utvrdio kako tuženik u toj glavnici potražuje i kamate u iznosu od 856.146,14 kn (13.128.808,31kn – 12.272.661,17kn = 856.146,14 kn).

Budući je ovdje tuženik podnošenjem prijedloga za ovrhu kod Općinskog suda u Nikovaru u predmetu Ovr-1007/12 dana 23. srpnja 2012. u glavnici od 13.128.808,31 kn potraživao i kamate u iznosu od 856.146,14 kn od 31. ožujka 2012. do isplate, a temeljem odredbe članka 31. stav 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 23/91, 73/91, 3/94, 7/96, 35/05, 41/08 i 78/15, dalje ZOO-a) pravo zahtijevati kamate na obračunate kamate može se tek od podnošenja zahtjeva za njihovu isplatu, sud je mišljenja da Banka ima pravo na kamate na iznos od 856.146,14 kn tek od podnošenja prijedloga za ovrhu 23. srpnja 2012., a ne 31. ožujka 2012. te je u tom dijelu sud zahtjev tužitelja za proglašenjem ovrhe ocijenio osnovanim, usvojio tužbeni zahtjev i presudio kao u izreci pod točkom 1.

Preostali dio tužbenog zahtjeva za proglašenjem ovrhe nedopuštenom u odnosu na glavnicu od 12.272.661,17 kn s kamatama od 31. ožujka 2012. do isplate, te obračunate kamate u iznosu od 856.146,14 kn s pripadajućim kamatama od 23. srpnja 2012. do isplate, te kamate u ukupnom iznosu od 699.224,20 kn sud je ocijenio neosnovanim, odbio i presudio kao u izreci pod točkom 2.

Prema odredbi članka 297. stav 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, dalje ZVDSP) založno pravo je ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari (zalogu) koje ovlašćuje nositelja (založnog vjerovnika) da određenu tražbinu ne bude li mu o dospijeću ispunjenja namiri iz vrijednosti te stvari, ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti.

Prema odredbi članka 301. stav 1. ZVDSP založnim se pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu: dovoljno je određena tražbina kojoj su određeni vjerovnik i dužnik, pravni temelj i visina ili barem najviši iznos do kojeg se osigurava zalogom.

Iz Ugovora o nenamjenskom kreditu broj 6180001212 od 3. siječnja 2008. zaključenim između Credo banke d.d. i Milenka Turudić u točki 8. kao osiguranje naplate kredita je navedeno zasnivanje založnog prava na etažnim dijelovima zgrada u k.o. Sveta Jelena, te bjanko mjenice, ali po ovom Ugovoru na nekretninama ovdje tužitelja nije upisana hipoteka.

Prema Aneksu br. 8 Ugovora o nenamjenskom kreditu broj 6180001212 od 15. ožujka 2011. člankom 2 je navedeno da su Ugovor o nenamjenskom kreditu broj 6180001212 od 3. siječnja 2008. kao i Aneksi tom Ugovoru zaključeni kao Aneks Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 od 15. ožujka 2011. i čine njegov sastavi dio, a stavkom 2 istog članka je nadopunjena točka 8 osnovnog Ugovora osiguranje naplate kredita da se dodaje kao instrument osiguranja založno pravo temeljem Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 od 15. ožujka 2011. na točno navedenim nekretninama u vlasništvu ovdje tužitelja. Ovaj Aneks je potpisan od svih sudionika.

Iz Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 od 15. ožujka 2011. je vidljivo da se Banka obvezuje odobravati korisniku novčana sredstva u ukupnom iznosu od 19.000.000,00 kn što predstavlja 2.570.782,44 EUR u razdoblju od 2 godine počevši od dana zaključenja ovog Ugovora. Imajući u vidu naprijed citirani sadržaj sud zaključuje da se Ugovor o okvirnom zaduženju br. 13/10/11 ne odnosi na postojeću tražbinu tuženika prema korisniku kredita, nego na buduće tražbine.

Kako su Ugovor o okvirnom zaduženju br. 13/10/11 te Aneks br. 8 Ugovoru o nenamjenskom kreditu br. 6180001212 zaključeni dana 15. ožujka 2011. te imajući u vidu sadržaj tih Ugovora te kako su u Aneksu 8 nabrojane nekretnine radi osiguranja a iste se navode i u Ugovoru broj 13/10/11, sud zaključuje da se Aneks 8 Ugovora o nenamjenskom kreditu 6180001212 ne može smatrati sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom zaduženju br. 13/10/11.

Pri donošenju odluke sud je imao u vidu da su Ugovorom o okvirnom zaduženju založnim pravom na nekretninama tužitelja osigurana buduća tražbina korisnika kredita te da na Aneksu 8 Ugovora o nenamjenskom kreditu br. 6180001212 potpisi založnih dužnika nisu ovjereni.

Kako je radi osiguranja tražbine tuženika prema Ugovoru o okvirnom zaduženju 13/10/11 zaključen Sporazum od 21. ožujka 2011. po kojem su tužitelji radi osiguranja povrata istoga dozvolili da se na njihovim nekretninama u korist tuženika upiše hipoteka a koji je solemniziran po javnom bilježniku Mirodaru Kovač pod brojem OV-9051/11, a sud je iz provedenih dokaza zaključio da Aneks 8 Ugovora o nenamjenskom kreditu 6180001212 se ne može smatrati sastavnim dijelom Ugovora o okvirnom zaduženju broj 13/10/11 te zaključuje da tuženik nema valjano osiguranu tražbinu po Ugovoru o nenamjenskom kreditu br. 6180001212 založnim pravom na nekretninama tužitelja u smislu odredbe članka 301. stav 1. ZVDSP te se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu po kojem ovrha nije dopuštena za iznos od 20.711.811,88 kn s pripadajućim kamatama od 1. siječnja 2012. do isplate te iznos od 345.422,96 kn na ime kamata ocjenjuje osnovanim, te je u tom dijelu ovrha pred Općinskim sudom u Vukovaru pod brojem Ovr-1007/12 od 3. listopada 2012. proglašava nedopuštenom, te je presuđeno kao u izreci pod točkom 1.

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan, te da tuženik nije ovlašten na temelju predmetne ovršne isprave zahtijevati ovrhu na nekretninama tužitelja kao ovršenika radi namirenja tražbine u iznosu od 20.711.811,88 kn s pripadajućim kamatama od 1. siječnja 2012. do isplate te iznos od 345.422,96 kn kao i zakonske zatezne kamate na iznos 856.146,14 kn za razdoblje od 31. ožujka 2012. do 23. srpnja 2012.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stav 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 dalje ZPP). Tužiteljima su priznati parnični troškovi koji se odnose na sastav tužbe po Tbr. 7. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) u iznosu od 100.000,00 kn, pristup na 2 ročišta po Tbr. 9. stav 1. OT u iznosu od po 100.000,00 kn, sastav 1 podneska po Tbr. 8. stav 1. OT u iznosu od 100.000,00 kn, PDV u iznosu od 150.000,00 kn, sudska pristojba na tužbu 5.000,00 kn po Tbr. 1. stav 1. Tarife sudskih pristojbi koja je sastavi dio Zakona o sudskim pristojbama i sudska pristojba na presudu 5.000,00 kn po Tbr. 2. stav 1. ZSP, a što sve ukupno iznosi 560.000,00 kn. Kako su tužitelji u postupku uspjeli sa cca 63% tužbenog zahtjeva priznat im je parnični trošak u iznosu od 352.800,00 kn odnosno svakom od tužitelja iznos od 176.400,00 kn.

Tužiteljima nije priznat pristup na ročište od 4. travnja 2017., jer je rješenjem s tog ročišta određeno da se isto bez obzira na uspjeh stranaka u postupku odgađa na trošak tužitelja, jer tužitelj uz tužbu od 31. prosinca 2012. a niti do ročišta od 4. travnja 2017. nije

...niti jedan dokaz. Tužiteljima nije priznat sastav od 11. travnja 2017. kojim je tužitelj
...ziraio tužbeni zahtjev, jer je rješenjem sa raspravnog zapisnika od 4. travnja 2017.
...telju vraćena tužba radi dopune, jer je tužitelj ovim podneskom nadopunio tužbu a što je
...bao učiniti već podnošenjem tužbe.

U Osijeku 31. svibnja 2017.

ZAPISNIČAR:
Darija Miličević

SUDAC:
Dubravka Kuveždić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu
Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 4 primjeraka putem ovoga suda.

D N A:

1. riješeno presudom
2. objava na e-ogl. ploči suda
3. tužitelju pristojba na presudu kn
4. kal. 1.7.